

ஆற்றுப்படை நூல்களில் தோல்வனப்பு Tholvanappu in Arrupadai Texts

லெ. நித்தியா தேவி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும்
அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் – 641006

L.Nithiyadevi, Ph.D Research Scholar, Sri Ramakrishna College of Arts and Science, Coimbatore- 641006

DOI : 10.5281/zenodo.6536489

Abstract

The eighth and tenth Sangam literatures are the classic literatures that tell the life ethic of the ancient Tamil people. Of these, five are considered to be the foremost of the ten texts. These Theatrical texts carry many pleasant ideas in long steps. Tolkappiyar refers to these types of songs as a kind of Thol Vanappu in the number Vanappu. The Thol Vanappu is the singing of long beats of ideas that you want to say with sweet-sounding words. Thus, this article is set to explore the structure and specialties of Thol Vanappu songs featured in Atrupadai texts.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்களில் பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் முதன்மையானதாகக் கருதப்படும் ஆற்றுப்படை நூல்கள் ஐந்து மிகச்சிறப்பு வாய்ந்தவை ஆகும். இந்த ஆற்றுப்படை நூல்கள் பல இனிமையான கருத்துக்களை நீண்ட அடிகளில் எடுத்தோம்புகின்றது. இவ்வகையான பாடல்களைத் தொல்காப்பியர் எண்வகை வனப்பில் ஒருவகையாக தோல் வனப்பு எனக் கூறுகின்றார். தோல் வனப்பானது இனிமையான ஓசையுடைய சொற்களைக் கொண்டு கூறவிரும்பும் கருத்துக்களை நீண்ட அடிகளால் பாடுவது ஆகும். அந்தவகையில் ஆற்றுப்படை நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள தோல் வனப்பு பாடல்களின் அமைப்பினையும் சிறப்புகளையும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords : தோல் வனப்பு, பத்துப்பாட்டு, ஆற்றுப்படை நூல்கள், தொல்காப்பியம், எண்வகை வனப்பு.

முன்னுரை

சங்க மக்களின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளைப் பறைசாற்றுகின்ற செவ்வியல் இலக்கியங்கள் எனப் போற்றப்படும் எட்டுத்தொகையும், பத்துப்பாட்டும் சங்க இலக்கியங்கள் ஆகும். தொல்காப்பியச் செய்யுளியளில் இறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட 34 செய்யுள் உறுப்புக்களை வனப்பு என்று அழைக்கின்றார். பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஆற்றுப்படை நூல்கள் எனப் போற்றப்படும் ஐந்து நூல்களில் தொல்காப்பியரின் எண்வகை வனப்பில் ஒன்றான தோல் வனப்பு பற்றிய பாடல்களை ஆராய்ந்து அதன் அமைப்பையும், சிறப்பினையும், அழகுணர்ச்சித் தன்மையினையும் வெளிக்கொணர்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஆற்றுப்படை நூல்கள்

பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஆற்றுப்படை நூல்கள் ஐந்து. அவை,

1. திருமுருகாற்றுப்படை - நக்கீரர்
2. பொருநராற்றுப்படை - முடத்தாமக்கண்ணீயார்
3. சிறுபாணாற்றுப்படை - நத்தத்தனார்
4. பெரும்பாணாற்றுப்படை - உருத்திரங்கண்ணனார்
5. கூத்தராற்றுப்படை - பெருங்கௌசிகனார்

என்பனவாகும்.

தொல்காப்பியர் கூறும் தோல் வனப்பு

இழும் என்ற இனிய ஓசையைக் கொண்ட மென்மையான சொற்களால், நீண்ட அடிகளால் பாடப்படும் இலக்கிய வகை தோல்வனப்பு எனலாம். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“இழுமென் மொழியில் விழிமியது நுவலினும்

பரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்து ஒழுகினும்

தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்” (தொல்,பொரு,செய்,230)

என்ற நூற்பா மூலம் சுட்டுகின்றார். அதாவது, இழும் என்னும் ஓசையுடை சொற்களால் கூறவிரும்பும் கருத்துகளை நீண்ட அடிகளைக் கொண்டு பாடப்படும் இலக்கிய வகையினைத் தோல் என்று கூறுவர் தொன்மை வாய்ந்த இலக்கணம் அறிந்த புலவர்கள் என்று உணர்த்துகின்றார். “இழுமென் மொழியால் விழிமிய பொருளைக் கூறினும் பரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்து ஒழுகினும் தோல் என்னும் செய்யுளாம்” என்கிறார் இளம்பூரணர் (தொல்,பொரு,செய், அடிகளாசிரியர் ப.423). இதற்குச் சான்றாக மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி, மலைபடுகடாம் போன்ற நூல்களைக் காட்டுகின்றார். “மெல்லென்ற சொல்லான் அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னும் விழுப்பொருள் பயப்பச்செய்வன. அவை செய்த காலத்துள்ளன கண்டிலம். பிற்காலத்து வந்தன கண்டுகொள்க. இவை ஆசிரியப்பாட்டான் ஒரு கதைமேல் தொடுக்கப்பட்டன. அவை பொருட்டொடர் நிலை தோலென்று சொல்லுப புலவர்” என்கிறார் பேராசிரியர். (தொல்காப்பியம்,பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், இளவழகனார்.பக்.278-279) இதற்குச் சான்றாக கூத்தராற்றுப் படையைக் கூறுகின்றார். “பேராசிரியர் கூறும் கருத்துக்களையே தோல்வனப்பிற்கு முன்மொழிகின்றார்” நச்சர். (தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், இளவழகனார்.பக்.248) இதன் மூலம் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்றும் நான்கு உறுதிப் பொருளையும் இனிய, மெல்லிய சொற்களால், பரந்த அடிகளால் ஆசிரியப்பாட்டால் பாடப்படும் பாடல்வகை தோல்வனப்புடைய தொடர்நிலைச் செய்யுள் என உணர்ந்து கொள்ளலாம். “இழுமென்னும் ஓசையுடைய மெல்லென்ற சொல்லால் விழிமிய பொருள் பயப்பச் செய்யினும், பரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்து வரத்தொடுப்பினும் அவை தோல் என்றும் வனப்பினையுடைய செய்யுளாம்” என்பார் க.வெள்ளைவாரணர். (தொல்காப்பியம், செய்யுளியல் உரைவளம்.பக்.1067-1068) இவ்வனப்பிற்குச் சான்றாக, சிலப்பதிகாரத்தைக் காட்டுகின்றார்.

மேலும், தோல் என்றும் சொல் தோல் என்றும் சொல்லின் அடிச்சொல் நீண்டு தோல் என்னும் சொல்லாக மாறியிருக்கலாம். தோலானது உடலினுள் உள்ளவற்றை

வெளிக்காட்டுகின்றது. அதுபோல, இலக்கிய செய்யுளின் உள்ளே உள்ள இனிமையான சொற்களையும், கருத்துகளையும், அமைப்பினையும் வெளிக்காட்டுவது தோல் வனப்பு எனலாம். “சிறந்த குறிக்கோளை அல்லது எண்ணங்களைக் கூறும் பல அடிகளால் அமைந்த செய்யுளை இயற்றுதல் தோல்வனப்பாகும்.”(தமிழண்ணல்,சங்கமரபு.ப.98) என்றும், “இனிய ஓசையமைந்த சொற்களால் உயர்ந்த பொருளைப் பற்றிக்கூறலும், விரிந்த சொற்களால் பலவாய அடிகளை அமைத்துக் கூறலும் தோல் என்னும் இலக்கிய வனப்பாகும்.” (ச.பாலசுந்தரம்,செய்யுள் உறுப்புக்கள்.ப.13) என்றும், “ஓசையிசுந்த சொற்களால் வாழ்க்கைக்குரிய உண்மைப் பொருளை ஆசிரியப்பா போன்ற பாக்களால் கூறுவது தோல் என்னும் வனப்பாகும். இதற்குச் சிலப்பதிகாரம் சான்றாகப் பொருந்தும்.” (ச.வே.சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம், செய்யுளியல் உரைக்கோவை.ப.740) என்றும் அறிஞர் பெருமக்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, மக்களின் விழுமியப் பொருளைப் புனைந்து, இனிய ஓசையுடைய சொற்களால் அடிவரையறையின்றி பாடப்படுவது தோல்வனப்பாகும்.

ஆற்றுப்படை நூல்களில் தோல்வனப்பு

ஆற்றுப்படை நூல்கள் ஐந்தும் நீண்ட அல்லது அதிகமான பாடல் அடிகளைக் கொண்டவை. இதனடிப்படையில் பார்க்கும் போது இவ்வாற்றுப்படை நூல்கள் அனைத்தும் தோல் வனப்பினைச் சார்ந்தவை எனலாம். அதேபோன்று இனிமையான சொற்களால், விழுமிய பொருளை எடுத்துக்கூறுகின்றன.

திருமுருகாற்றுப்படை

திருமுருகாற்றுப்படை 317 அடிகளைக் கொண்ட நீண்ட பாடலாகும். இது அறம், பொருள், இன்பம், வீடுபேறு என்னும் நான்கு உறுதிப்பொருட்களுள் வீடுபேறு என்னும் உறுதிப்பொருளை எடுத்தோம்புகிறது. மேலும் இனிமையான சொற்களைக் கொண்ட பாடலாகவும் அமைந்துள்ளது. இதனை,

“உலகம் உவப்ப வல்னேர்பு திரிதரு

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு

ஓவற இமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி

உறுநர்த் தாங்கிய் மதனுடைய நோன்றாள்

செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை

.....

.....

குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம்

பெருங்கல் விடரளைச் சாயச் பொறிப்புற

ஆமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேன்நின்று

இழுமென இழிதரும் அருவிப்

பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே”

(அடிகள்.1-317)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம். இப்பாடலின் இறுதி அடிக்கு முந்தைய அடியானது இழுமென இழிதரும் அருவி என வந்துள்ளது. இழும் என்னும் ஓசை உண்டாகுமாறு விழும் அருவி எனப் பொருள் தருகின்றது.

இப்பாடலில், இனிமையான சொற்களால், ஆங்காங்கே ஆற்றொழுக்குப் போல தான் சொல்ல விரும்பும் கருத்தினை நீண்ட அடிகளால் பாடப்பட்டுள்ளது. 1-6 அடிவரை முருகனின் குணம், 7-11 அடிவரை முருகனின் மாலை, 12-19 அடிவரை சூர மகளிரின் குணம், 20-41 அடிவரை சூர மகளிரின் செயல்கள், 42-44 அடிவரை முருகனின் அடையாளப்பூ, 45-51 அடிவரை பேய் மகளிரின் குணம், 52-56 அடிவரை முருகன் திருவடியின் சிறப்புகள், 67-77 அடிவரை திருப்பரங்குன்றம் பற்றிய சிறப்பு, 78-82 அடிவரை முருகன் யானையின் சிறப்பு, 83-90 அடிவரை முருகன் அடியார் மனத்தில் தோன்றும் சிறப்பு, 91-102 அடிவரை முருகனின் ஆறு திருமுகங்களின் சிறப்பு, 103-118 அடிவரை பன்னிரு கரங்களின் சிறப்பு, 119-125 அடிவரை திருச்செந்தூர் பற்றிய சிறப்பு, 126-137 அடிவரை பழநியின் சிறப்பு, 138-147 அடிவரை கந்தர்வர்களின் குணம், 148-151 அடிவரை திருமால், 152-154 அடிவரை சிவன், 155-159 அடிவரை இந்திரன், 160-174 அடிவரை முப்பெருந்தெய்வங்கள் மற்றும் தேவர்கள் வருகை பற்றிய சிறப்பு, 175-176 அடிவரை பழநியின் வரலாறு, 177-189 அடிவரை சுவாமிமலை சிறப்பு, 190-197 அடிவரை குன்றுதோறாடல் பற்றிய சிறப்பு, 198-217 அடிவரை மலைநிலப் பெண்களின் குணம், 218-226 அடிவரை வெறியாட்டு திருவிழா, 227-244 அடிவரை முருகனிடம் ஆற்றுப்படுத்துதல், 245-281 அடிவரை முருகனின் புகழ், 282-295 அடிவரை முருகன் அருள்வழங்கும் பண்பு, 296-317 அடிவரை பழமுதிர்ச்சோலை அருவியின் சிறப்பு என ஆற்றொழுக்கு போல முருகன் பற்றிய செய்திகள் சொல்லப்படுகின்றன. எனவே, முருகனின் சிறப்பினைச் சொல்லி, அவனை வணங்கினால் வீடுபேறுகிடைக்கும் என ஒரு உறுதிப்பொருளை வைத்துக்கொண்டு நீண்ட அடிகளைக் கொண்ட பாடல்களை அமைத்து, அப்பாடலில் இனிய, மென்மையான சொற்களைப் பயன்படுத்தி தான் சொல்ல வந்த கருத்துகளை மிகத் தெளிவாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளன.

பொருநராற்றுப்படை

இந்நூல் 248 அடிகளைக் கொண்ட நீண்ட பாடலாகும். இப்பாடல் பொருள் பெறுதல் என்றும் உறுதிப்பொருளை எடுத்தோம்புகின்றது. மேலும், இனிய, மென்மையான சொற்களால் அமைந்துள்ளது. இதனை,

“அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்
சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறாது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளப்புவிழி யன்ன கவடுபடு பத்தல்
.....
புனலாடு மகளிர் கதுமென குடையக்
கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து

சூடுகோ டாகப் பிறக்கி நாடொஏஉம்
குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை
கடுந்தெற்று முடையின் இடங்கெடக் கிடக்கும்
சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
ஆயிரம் விளையுட் டாகக்
காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே” (பொருநராற்றுப்படை, 1-248)

என்ற பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. இப்பாடலை நோக்கும்போது, நீண்ட அடிகளையும், இனிய சொற்களையும் கொண்டு அமைந்து பொருள் பெறுதல் உறுதிப்பொருளை எடுத்துக்கூறுகின்றது. அதாவது, பரிசு பெற்ற பொருநன் பரிசில் பெற விரும்பும் பொருநனிடம் கரிகால் சோழனிடம் பெற்ற பொருள் குறித்து எடுத்துக்கூறுவதாகும்.

இப்பாடலில், 1-24 அடிவரை பொருநன் சந்தித்தல், 25-52 அடிவரை பாடினி வருணனை, 53-59 அடிவரை பொருநனைச் சந்தித்த நன்மை, 60-63 அடிவரை பொருநனை வாழ்த்துதல், 64-72 அடிவரை வறுமைத் துன்பம் நீங்குதல், 73-78 அடிவரை கரிகாலனின் அருள்தன்மை, 79-83 அடிவரை ஆடை தறுதல், 84-89 அடிவரை நல்ல உணவு தருதல், 90-95 அடிவரை மகிழ்ச்சி பெறுதல், 96-102 அடிவரை வரவேற்கும் திறன், 103-119 அடிவரை உணவு உபசரிப்பு, 120-138 அடிவரை கொடைப்பண்பு, 139-148 அடிவரை போர்த்திறம், 149-177 அடிவரை வறுமைத் துன்பத்தி நீக்கி வழியனுப்புதல், 178-286 அடிவரை நாட்டுவளம், 187-192 அடிவரை இளம்பெண்கள், முதியோர்களின் செயல்கள், 193-213 அடிவரை இயற்கை வளம், 214-225 அடிவரை திணைமயக்கம், 226-231 அடிவரை கரிகாலனின் சிறப்பு, 232-248 அடிவரை நீர்வளம் பற்றிய செய்திகள் சொல்லப்படுகின்றன. இதன்மூலம், கரிகால் சோழனின் சிறப்பினை உணர்த்தும் பொருட்டு நீண்ட அடிகளைக் கொண்ட பாடலாக அமைந்து பெருமைகளை மிக மென்மையான, இனிமையான சொற்களைக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

சிறுபாணாற்றுப்படை

இந்நூல் 269 அடிகளைக் கொண்ட பாடலாகும். இது பொருள் பெறுதல் என்னும் உறுதிப்பொருளை முன்வைத்துப் பேசுகின்றது. மேலும், மிக இனிமையான, மென்மையான சொற்களால் பாடப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“மணிமலைப் பணைத்தோள் மாநில மடந்தை
அணிமுலைத் துயல்வரூஉம் ஆரம் போலச்
செம்புளல் உழந்த சேய்வரல் கான்யாற்றுக்
கொல்வரை நூறும்பொழிற் குயில்குடைந் துதிர்த்த

.....

குறிஞ்சிக் கோமான் கொய்தளிக் கண்ணிச்
செல்லிசை நிலைஇய பண்பின்

நல்லியக் கோடனை நயந்தனர் செலினே” (சிறுபாணாற்றுப்படை, 1-269)

என்ற பாடலின் வழியே மென்மையான சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு, நீண்ட அடிகளால் விழுமிய பொருளான நல்லியக்கோடனின் சிறுபாணன் பொருள் பெறுதல் பற்றிய செய்திகள் அறியப்படுகின்றன.

மேலும், 1-12 அடிவரை பாலை நில வர்ணனை, 13-33 அடிவரை பாலை நில வர்ணனை, 13-33 அடிவரை விறலி வர்ணனை, 34-40 அடிவரை சிறுபாணனைக் காணுதல், 41-50 அடிவரை சேர நாட்டின் வளம், 50-67 அடிவரை பாண்டிய நாட்டின் வளம், 68-83 அடிவரை சோழ நாட்டின் வளம், 84-87 அடிவரை பேகன், 88-91 அடிவரை பாரி, 92-95 அடிவரை காரி, 96-99 அடிவரை ஆய், 100-103 அடிவரை அதியமான், 104-106 அடிவரை நள்ளி, 107-111 அடிவரை ஓரி போன்ற வள்ளல்களின் சிறப்பு, 112-129 அடிவரை நல்லியக்கோடனை நாடிச் சென்ற விதம், 130-145 அடிவரை முந்தைய வறுமையும், பின் விளைவும், 146-163 அடிவரை எயில் பட்டினம் சிறப்பு, 164-177 அடிவரை வேலூர் சிறப்பு, 178-195 அடிவரை ஆழூரின் சிறப்பு, 196-206 அடிவரை அரண்மனை வாயில், 207-220 அடிவரை மன்னன் சிறப்பு, 221-245 அடிவரை மன்னன் விருந்து உபசரிக்கும் முறை, 246-269 அடிவரை நல்லியக்கோடனை அடைந்தால் பெறும் பயன் போன்ற செய்திகள் பேசப்பட்டுள்ளன. இச்செய்திகளைப் பேசும்போது இனிய ஓசை தரும் சொற்களைப் பயன்படுத்தி, நீண்ட அடிகளைக் கொண்டு, ஆங்காங்கே தான் கூற வந்த நல்லியக்கோடனின் சிறப்பினை எடுத்துக்கூறி முடித்துள்ள பாங்கு தோல் வனப்பினைச் சார்ந்த இலக்கியமாகப் பிரதிபலிக்கின்றது.

பெரும்பாணாற்றுப்படை

இந்நூல் 500 அடிகளைக் கொண்ட நீண்ட பாடலாகும், இப்பாடல் பொருள் பெறுதல் என்னும் உறுதிப்பொருளை முன்நிறுத்திச் செல்கின்றது. மேலும் இனிய ஓசை தருகின்ற சொற்களாலும், மென்மையான சொற்களாலும் புனையப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் நெழுதரு பல்கதிர்ப் பகுதி
காய்சினைந் தருகிய கடுந்திறல் வேனிற்
பாசிலை யொழித்த பராஅரைப் பாதிரி
வள்ளிதழ் மாமலர் வயிற்றிடை வகுத்ததன்

.....
கலை பாய்ந் துதிர்த்த மலர்வீழ் புறவின்
மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றிற்
செந்தீப் பேணிய முனிவர் வெண்கோட்டுக்
களிறுதரு விறகின் வேட்கும்

ஒளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே (பெரும்பாணாற்றுப்படை.1-500)

என்ற அடிகளின் வழியாக அறியலாம். இப்பாடலை நோக்கும் போது தொண்டைமான் இளந்திரையனைச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டு, அவனிடம் பெற்ற பொருளை எடுத்துக்கூறி,

மென்மையான, இனிமையான சொற்களால், நீண்ட அடிகளைக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளதை உணரமுடிகின்றது.

மேலும், 1-3 அடிவரை வேனிற்காலம், 4-16 அடிவரை யாழ் வர்ணனை, 17-22 அடிவரை பெரும்பாணனின் வறுமைநிலை, 23-28 அடிவரை பரிசு பெற்றவன் பரிசின் சிறப்பைக்கூறல், 29-38 அடிவரை தொண்டைமான் இளந்திரையனின் சிறப்பு, 39-45 அடிவரை இளந்திரையனின் ஆணை, 46-50 அடிவரை உப்பு வணிகர் செல்லும் வழி, 51-82 அடிவரை காட்டின் வழியாகச் செல்லும் பயணம், 83-88 அடிவரை எயிற்றியர் குடிசை, 89-97 அடிவரை புல்லரசி எடுத்தல், 98-105 அடிவரை கானவர் நடத்தும் வேட்டை, 122-133 அடிவரை கானவர் விருந்து, 134-147 அடிவரை குறிஞ்சி நிலமும் விருந்து உபசரிப்பும், 148-184 அடிவரை ஆயர்களின் குடியிருப்பு, 185-196 அடிவரை முல்லை நில மக்களின் வாழ்வியல், 197-214 அடிவரை மருத நில மக்களின் வாழ்வியல், 215-252 அடிவரை உழவர்களின் வாழ்வியல், 253-262 அடிவரை உழவர் தரும் விருந்து, 263-296 அடிவரை வலைஞர் வாழ்வியல், 297-310 அடிவரை அந்தணர் வாழ்வியல், 311-327 அடிவரை நீர்ப்பெயற்றுத் துறையின் சிறப்பு, 328-345 அடிவரை பட்டினத்தார்களின் உபசரிப்பு, 346-351 அடிவரை கலங்கரை விளக்கம், 352-362 அடிவரை தோப்பு வீடுகளின் உபசரிப்பு, 363-371 அடிவரை பல நாடுகளின் வளம், 372-392 அடிவரை திருவெஃகாவின் சிறப்பு, 393-411 அடிவரை சச்சி நகரின் சிறப்பு, 412-420 அடிவரை இளந்திரையனின் வெற்றி, 421-435 அடிவரை அரண்மனை முற்றச் சிறப்பு, 436-447 அடிவரை மன்னனின் இருக்கை, 448-461 அடிவரை பெரும்பாணன் மன்னனைப் புகழ்த்தல், 462-470 அடிவரை உபசரிக்கும் திறன், 471-490 அடிவரை பரிசு வழங்கும் முறை, 491-500 அடிவரை இளந்திரையன் மலையின் சிறப்பு போன்ற செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இக்கருத்தின் அடிப்படையின் பார்க்கும் போது, தொண்டைமான் இளந்திரையனின் சிறப்பினைப் புகழும் பொருட்டு இனிய சொற்களாலும், மென்மையான சொற்களாலும், நீண்ட அடிகளாலும் படைக்கப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும்.

கூத்தராற்றுப்படை

மலைபடுகடாம் என்னும் நூலின் மறுபெயரே கூத்தராற்றுப்படை ஆகும். இந்நூல் 583 அடிகளைக் கொண்ட நீண்ட பாடலாகும். மேலும், பொருள் பெறுதல் என்னும் உறுதிப்பொருளை மையமாகக் கொண்டு, நன்னன் சேய் நன்னனைப் புகழும் பொருட்டு இனிய சொற்களாலும், மென்மையான சொற்களாலும் படைக்கப்பட்டுத் தான் கூற வந்த பொருளை ஆற்றொழுக்காகச் சிறப்பான முறையின் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“திருமழை தலைஇய இருணிற விசம்பின்
விண்ணதிர் இமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
திண்வார் விசித்த முழுவொ டாகுளி
நுண்ணருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டில்
மின்னிரும் பீலி அணித்தழைக் கோட்டெரிடு

தலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்

வென்றெழு கொடியிற் றோன்றும்

குன்றுசூழ் இருக்கை நாடுகிழ வோனே” (கூத்தராற்றுப்படை,1-583)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் உணரலாம். இப்பாடலில், 1-11 அடிவரை இசைக்கருவிகள், 12-37 பாலைநில வழியின் இயல்பு, 38-46 அடிவரை பாணர், விறலி பற்றிய வரலாறு, 47-50 அடிவரை கூத்தனின் இருக்கை, 51-53 அடிவரை பரிசு பெற்ற கூத்தனின் நிலை, 54-94 அடிவரை நன்னனின் பெருமை, 95-99 அடிவரை நாட்டுவளம், 100-144 அடிவரை முசுண்டை, எள், திணை, அவரை, வரகு போன்ற பயிர்களின் சிறப்பு, 145-157 அடிவரை கானவர் குடிசை, 158-169 அடிவரை பாக்கத்தார் விருந்தோம்பல் சிறப்பு, 170-185 அடிவரை குறமகள் சமைத்த உணவு, 186-192 அடிவரை மலை நாட்டின் நன்மை தீமை, 193-196 அடிவரை பன்றி விரட்டும் பொறி, 197-202 அடிவரை பாம்பு ஒடுங்கும் குழிகள், 203-210 அடிவரை கவண்கல் உமிழும் வழி, 211-218 அடிவரை யானைகளை விழுங்கும் முதலைகள், 219-224 அடிவரை விழுந்தவர்களைக் கொல்லும் குளம், 225-233 அடிவரை கடவுள் காட்சி, 234-241 அடிவரை வழியில் ஏற்படும் துன்பங்கள், 242-255 அடிவரை காட்டில் கிடைக்கும் உணவும், குகை வாழிடமும், 256-267 அடிவரை காட்டு வழித் துன்பங்கள், 268-277 அடிவரை குறவர்கள் வாழும் குன்றத்தின் சிறப்பு, 278-286 அடிவரை கானவர்கள் விருந்தோம்பல் சிறப்பு, 287-291 அடிவரை காட்டில் ஓசை கேட்டல், 292-296 அடிவரை காட்டில் பாடல், 297-304 அடிவரை கானவர் ஆரவாரம், அழுகை, கொடிச்சியல் பாடல், 305-314 அடிவரை குரவைப் பாடலும் ஆற்றின் இசையும், 325-329 அடிவரை யானை பழக்குவோர் ஓசையும், கிளி விரட்டும் பெண்களின் ஓசையும், 330-335 அடிவரை ஏறு அடக்குவோர் ஓசை, 336-344 அடிவரை பல்வகை ஓசைகள், 345-348 அடிவரை மலை எழுப்பும் ஓசை, 249-360 அடிவரை செய்நன்றி, 361-366 அடிவரை மெல்லிய மழை, 367-375 அடிவரை ஆற்றுவழித் துன்பங்களும் நீக்கும் வழிகளும், 376-383 அடிவரை இசைக்கருவிகளுக்கு வரும் துன்பம், 384-393 அடிவரை வீரக்கல், வழிச்செல்வோர், வழிபாடு, புல்முடிதல் போன்ற செய்திகள், 394-403 அடிவரை பாலை வழியின் நிலை, 404-412 அடிவரை அரண்மனை ஓசையும், முல்லை நிலமும், 413-417 அடிவரை பாலும் பால்சோறும், 418-420 அடிவரை ஆயர்கள் இல்லம், 421-433 அடிவரை கானவர் காட்டு வழி இயல்பு, 434-448 அடிவரை அவரை புளிங்கூழ் உண்ணுதல், ஓய்வெடுத்துச் செல்லுதல், 449-453 அடிவரை நன்னனின் நாட்டுவளம், 454-464 அடிவரை பழைய மகளிர் விருந்தளிக்கும் முறை, 465-470 அடிவரை மருத நில மக்கள் தரும் உறை, 471-477 அடிவரை சேயாறு சிறப்பு, 478-491 அடிவரை நன்னனின் மூதூர், அரண்மனை சிறப்பு, 492-497 அடிவரை பரிசிலர்களை உபசரிக்கும் முறை, 498-529 அடிவரை கானகமும் பல காட்சிகளும், 530-545 அடிவரை கூத்தர் நன்னனிடம் செல்லுதல், நன்னனைப் புகழ்தல், 546-560 அடிவரை நன்னனின் பண்பும் உபசரிப்பும், 561-566 அடிவரை நன்னனின் விருந்தோம்பல், 567-583 அடிவரை நன்னன் பரிசு வழங்கும் முறை போன்ற செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவ்வடிகளைக் காணும்போது, தான் கூற வந்த நன்னனின் புகழைப் பற்றி மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக்கூறி, இனிய ஓசை தரும் சொற்களாலும், மென்மையான சொற்களாலும் நீண்ட அடிகளைக் கொண்டு தோல் வனப்பு இலக்கியமாகக் காட்சியளிப்பதை உணரமுடிகிறது.

முடிவுரை

ஆற்றுப்படை என்பது பரிசில் பெற்ற இரவலன் ஒருவன் பரிசில் பெற விரும்பும் மற்றொரு இரவலனை ஆற்றுப்படுத்துவது அல்லது நெறிப்படுத்துவதாகும். தோல் வனப்பு என்பது, அடிவரையறை இல்லாமல் நீண்ட அடிகளால், மென்மையான சொற்களால், இனிய ஓசை தரும் சொற்களால் தான் கூற வந்த உறுதிப்பொருளை எடுத்துக்கூறுவதாக அமையும் இலக்கிய வகையாகக் காணப்படுகிறது. தோல் என்பது எப்படி மனிதனின் உடம்பின் உள்ள செயல் முறையை வெளியே காட்டுகின்றதோ அதுபோலவே இவ்வனப்பானதும் பாடலினுள் காணப்படும் அழகுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் – வெள்ளைவாரணன்.க, மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகப் பதிப்புத்துறை, மதுரை-21.
2. பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி – இராசமாணிக்கனார்.மா, சாகித்திய அகாதெமி, புதுதில்லி.
3. தமிழ்க் காப்பியங்கள் – ஜகந்நாதன்.கி.வா, முல்லை நிலையம், சென்னை-17
4. செய்யுள் உறுப்புகள் – பாலசுந்தரம்.சு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
5. தொல்காப்பியம் – இளம்பூரணர் உரை, கழக வெளியீடு, சென்னை.
6. தொல்காப்பியம் – பேராசிரியர் உரை, கழக வெளியீடு, சென்னை.
7. தொல்காப்பியம் – நச்சினார்க்கினியர் உரை, கழக வெளியீடு, சென்னை.
8. சங்க மரபு – தமிழண்ணல், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை.

References

1. Tholkappiya Ceyyiyal, Vellaivaranan.K, Madurai Kamaraj University Publication Department, Madurai – 21
2. Paththupattu Araychi, Rajamanickanar.M, Sakithya Academy, New Delhi
3. Thamizh Kappiyangal, Jaganathan K.V, Mullai Nilaiyam, Chennai – 17
4. Ceyyul Uruppugal, Balasundram.Su, Ulaga Thamizharchi Niruvanam, Chennai.
5. Tholkappiyam, Ilampuranar Urai, Kazhaga Veliyidu, Chennai.
6. Tholkappiyam, Perasiriyar Urai, Kazhaga Veliyidu, Chennai.
7. Tholkappiyam, Naccinarkiniyar Urai, Kazhaga Veliyidu, Chennai.
8. Sanga Marabu, Thamizhannal, Meenatchi Puthaga Nilaiyam, Madurai

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

லெ. நித்தியா தேவி “ஆற்றுப்படை நூல்களில் தோல்வனப்பு” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 2, இதழ் 2, ஏப்ரல் 2022, பக். 09-18

Cite this Article in English

L.Nithiyadevi “ Tholvanappu in Arruppadai Texts” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.2 Issue 2, April 2022, pp. 09-18